

at Anskaffelsen af Skyts, navnlig da Hautbiterne, til Forstærkning af Søbefæstningen ogsaa hører til de Foranstaltninger, som ville kunne gøres i Løbet af forholdsvis kortere Tid, hvorimod Jøgnaturligvis indrømmer, at Foranstaltninger som Opførelsen af Fortet paa Saltholmflakket ville tage en Aarrække. Ligeledes ville vi i Løbet af ikke overvættens lang Tid kunne supplere vort Torpedo- og Søminemateriel saaledes, at vi ville være i Stand til med betydelig større Udsigt til et heldigt Resultat at afværge et Angreb. Saaledes er der en Del af disse Foranstaltninger, som vil kunne udføres i de nærmeste Aar, og som meget betydeligt vil bidrage til at forbedre det Forsvarsvæsen, vi have, og sætte det i Stand til at løse den Opgave, her er sat.

Jeg skal i Forbindelse hermed besvare et Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det ærede Medlem sagde, at hvis nu Regeringens Forslag maatte blive vedtagne, om end maaske i noget modificeret Skikkelse, laa det ham paa Sinde, at de Anskaffelser, som vilde blive en Følge heraf, eventuelt blev udførte saaledes, at saa meget som muligt af dette Arbejde kom paa danske Hænder. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i denne Betragtning, ligesom jeg i det hele taget sympatiserer med hans Bestræbelser for at holde saa meget dansk Arbejde som muligt herhjemme i Landet; i saa Henseende vil det ærede Medlem altid finde en Støtte i mig. Jeg vil derfor sige, at saafremt jeg skulde faa med disse Anskaffelser at gøre, ville mine Bestræbelser være rettede paa at lade saa meget som muligt udføre paa Statens egne Værksteder, derefter i 2den Række at lade det, som ikke kan udføres her, udføre paa danske private Værksteder, og først i 3die Række at lade Arbejdet gaa til Udlandet. Imidlertid vil jeg bede det ærede Medlem erindre, at Hovedsagen jo er den at faa vort Forsvar hurtigst muligt bragt op til den størst mulige Effektivitet, og at der derfor er visse Foranstaltninger, som ere i den Grad paatrængende, at jeg tror, man ikke vil kunne undgaa at rekrurrere til udenlandsk Arbejde; men det skal ske i saa ringe Omfang som muligt, for saa vidt jeg faar dermed at gøre.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) kom ind paa en Række meget dybtgaaende Undersøgelser om Muligheden af at spærre Store Bælt ved Miner. Det ærede Medlem var jo bleven en fuldstæn-

dig perfekt marinesagkyndig *för tillfället*, og det var meget interessant at høre paa hans Udviklinger. Imidlertid var disse Udviklinger ikke rigtige, paa begge Hovedpunkterne tog det ærede Medlem fejl. Han tager fejl i, at der ikke paa Halskov Odde og paa det tilsvarende Fremspring paa Fyn kan etableres, indenfor en ikke overdreven lang Tid, saadanne artilleristiske Anlæg og anbringes saadant Skyts, at man er i Stand til at beherske begge Sejlløb. Man vil ved at anbringe saadant Skyts, at man dermed kan etablere en virksom Ild paa 5,000 Meters Afstand — det er ikke nogen overdrevent stor Opgave for moderne Artilleri —, i Virkeligheden kunne tilvejebringe en meget væsentlig Hindring for Passage af Bæltet. Naturligvis maa denne Ild tænkes som støttende et virksomt Mineforsvar, og det var det andet Punkt, hvor det ærede Medlem tog fejl. Han troede ikke, det var muligt at anbringe Miner paa nogen virksom Maade i de to Sejlløb, fordi disse Løb var for dybe og Strømmen for stærk. Men efter de marinesagkyndiges Mening — og denne Mening er jo støttet ved Forsøg, foretagne dels herhjemme, dels andre Steder i Verden — er det meget vel muligt der at anbringe Miner, som kunne holde, naar de ere under tilstrækkelig artilleristisk Beskyttelse. Hverken Dybden eller Strømmen er i Vejen derfor. Det drejer sig jo her om 25–30 Favnes Dybde og om en Strøm af 3 Knob, hvad der paa ingen Maade er mere, end at en saadan Mine-spærring vil kunne finde Sted.

Det ærede Medlem kom saa ind paa at belyse den Udtalelse, jeg havde brugt om den specielt danske Teori om, at vi ingen Pligt have til at forsvare vor Neutralitet. Det ærede Medlem vilde mene, at det ikke var nogen specielt dansk Teori, thi det var en Teori, der var fastslaaet i Haag. Nej, det bedrøver mig atter at maatte sige det ærede Medlem fra Middelfart, at den er *ikke* fastslaaet i Haag, det viser allertydeligst de danske delegeredes bestemte Udtalelse om, at det var den almindelige Mening i Haag, at den samme folkeretlige Regel, som altid tidligere har været anset for gyldig, fremdeles er det, nemlig at en Stat har Forpligtelse til at forsvare sin Neutralitet. Og jeg er heller ikke i Stand til at se — dette Emne er jo ganske vist blevet drøftet saa mangfoldige Gange, at jeg nødig paa ny vil gentage de samme Argumenter, der ere fremførte saa hyppigt —, at man kan læse Haager-Konferencens Beslutninger paa en